

A városiasságot meg kell tanulni

Budapest-szeretet és nagyképűség + Hagyomány és jövő
Beszélgetés egy új lap szerkesztőivel

Fővárosi folyóiratunk, a Budapest első számát nézgetjük a szerkesztőkkel. A tartalmilag és formailag régi (húsz évvel ezelőtt megszünt) elődje hagyományait

felújító lap bábái, *Mesterházi Lajos, Fekete Gyula és Péter Imre* az alkotók önkritikus szigorúságával forgatják az alig pár órás újszülöttet.

Sok a lokálpatrióta

— Az előkészítő munka során ilyennek képzelték az új lapot?

— Nagyjából igen, de a második szám sokkal jobb lesz. Amit a legfontosabbnak tartottunk, a folyóirat szellemi arculatát, úgy éreztük, sikerült egyértelműen kialakítanunk.

— Az első szám cikkeit, fényképeit nézve, ezt a szellemi arculatot a főváros szeretete, a gondjaiban való demokratikus és őszinte részvétel határozza meg?

Mesterházi Lajos a lap beköszöntőjében is idézett Arany János-sorokra utal:

— Nem elég csak emleget-

ni, tudni is kell jól szeretni, tudni bölcsen a hazát... Ezekben a szavakban foglalhatnám össze, milyen célok vezettek bennünket a lap létrehozásában. A budapestiek sokszor megvallott és ropant energiákat rejtő lokálpatriotizmusának szeretnénk fórumot teremteni.

— A lap még csak készülőben volt — mondja Fekete Gyula —, és már tapasztaltuk, hogy mennyi lokálpatrióta, szűkebb szülőföldjét nagyon szerető pesti él a fővárosban: a plakátok megjelenése után néhány nappal már négyszáz előfizetők volt...

Merészen informálni

— Mi, pestiek, híresen büszkék vagyunk városunkra...

— Sajnos, létezik még kozmopolitizmus, sőt, nagyképű sznobizmus is, amelyik méltóságán alulinak tartja a közgondokra figyelni, vagy egyszerűen mindent lekicsinyel — jegyzi meg Mesterházi Lajos.

— A fővárost igazán szeretik azért mégis többségben vannak...

— Ismét Arany Jánosra kell utálnom: ez a szeretet nem bizonyos, hogy jó szeretet. Lehet tizenkilencedik századi, romantikus, nacionalista lokálpatriotizmus is — és lehet csupán passzív érzelem. Amíg az egyik ellen küzdeni szeretnénk, addig a másik számára lehetőséget óhajtok nyújtani, hogy alkotó erővé váljék.

— Milyen eszközökkel?

— Csak akkor tudunk jól

hasznára lenni az ügynek, ha részleteiben ismerjük. A Budapestben őszintén, sőt, merészen szeretnénk informálni olvasóinkat a főváros ügyeiről, bepillantást akarunk nyújtani a városépítés és a városgazdálkodás való helyzetébe, és lehetőséget adni, hogy ezekbe a problematikus kérdésekbe minél több budapesti beleszólhasson.

A nyomda ördöge

— Városunk hagyományait hogyan kívánja a lap ápolni?

— Budapest múltjának és jelenének feltárásával és felfedezésével. Képből és írásból akarunk beszélni arról, hogy a már ismert értékeken és szépségeken kívül mennyi urbánus hagyományt tartogat még a megismerés számára fővárosunk, bár hajla-

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Nagy Lajos		
Cím:	A városiasságot meg kell tanulni		
Forrás:	Első Hírlap		
(Hely)	1966. apr. 3.	(Idő)	(Köl. v. fiz.)
			(Oldal)
Tárgy	OSZTALOZÁS		
Hely	05		
Idő	"1966"		
Személy			
Helyszám			

mosak vagyunk azt hinni, hogy mindent tudunk róla.

— Az első számban bőségesen találunk idegen városokról készült fotókat. Az összehasonlítás kedvéért?

— Részben igen. Budapest helyzetét a világ többi nagyvárosa között csak úgy tudjuk reálisan megítélni, ha van összehasonlítási alapunk. A külföldi városok múltját és fejlődését azonban főleg azért szeretnénk bemutatni, mert a városi kultúra ismerveihez ez is hozzátartozik.

— Az utóbbi években sok kellemetlen tapasztalatunk van arról, hogy a fővárosiak magatartása korántsem olyan fővárosi, mint ahogy egy nagymúltú kultúrközpont szelleme azt megkövetelné. Az új folyóirat ezt a kérdést is napirendre óhajtja tűzni?

— Nem „is” — hanem erőteljesen és hangsúlyosan. Beszelnünk kell végre erről: nem elég városba költözni, hogy valaki városi legyen. A városiasságot meg kell tanulni. Budapestinek lenni nemcsak rang — hanem kötelezettségek és felelősségek szövevénye, a magatartásnak és a tevőleges szeretetnek az összessége.

Péter Imre képszerkesztő a Budapest fényképeit is erre a feladatra szánja.

— Arra törekszünk, hogy megtanítsuk látni a pestieket, ismerjék meg, mennyi szépség, történelmi érték között élnek. Fotópályázatunk serkenteni akarja az olvasókat, hogy fővárosunk szépségét maguk is kutassák, keressék. A hátsó borítón rendszeresen közölt művészi reprodukciók pedig Budapest múzeumainak kincseit ismertetik rendszeresen.

Az első szám szerkesztésében részt vett a nyomda ördöge is: Lechner Ödön neve tévesen jelent meg. Az újságírás céhes hagyományai szerint ez jó jel: a lap kelenődő lesz. Ha a szerkesztői szándékok megvalósulnak: a jövődölés beteljesülése bizonyos.